

Arrest

nr. 302 187 van 26 februari 2024
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten J. PAQUOT en D. ANDRIEN
Mont Saint Martin 22
4000 LIEGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het beroep dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 10 januari 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verzoekende partij van 15 januari 2024.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. PAQUOT, loco advocaat D. ANDRIEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van etnie Pashtoun te zijn. U bent een moslim van soennitische strekking. U bent afkomstig uit het dorp [S.] gelegen in het district Barkunar, provincie Kunar. U woonde daar samen met uw ouders, uw twee zussen en uw broer. U werkte in uw naaiwinkel in Shangar

sinds ongeveer juli 2017 en had sinds 10/01/1398 (in westerse kalender 30/03/2019) ook een driejarig durend contract met het leger voor het herstellen van hun uniformen.

U verklaarde dat u een geheime relatie kreeg met uw buurmeisje [M.]. Jullie belden elkaar bijna elke dag 's nachts, maar vier maanden voor uw vertrek uit Afghanistan werd [M.] betrappt door haar broers en sindsdien heeft u geen contact meer gehad met haar en bent u ook niet op de hoogte over hoe het met haar gaat. [M.] biechtte jullie relatie op bij haar broers en deze bedreigden u de volgende ochtend met de dood en ze sloegen u aangezien u de eer van de familie geschonden had. Vijftientig dagen later bedreigden en sloegen ze u opnieuw, de dorpsouderen zagen dit gebeuren en ze stelden een jirga voor. Deze kon echter niet meer plaatsvinden voor uw vertrek uit Afghanistan.

Daarnaast verklaarde u dat de taliban drie maanden voor uw vertrek uit Afghanistan rond halftwaalf een eerste keer naar uw winkel kwamen om te vragen om te stoppen met te werken voor de overheid. U lichtte hierover de commandant in en hij beloofde u dat u een winkel in het districtscentrum zou krijgen. U werkte vervolgens verder aangezien u een contract had met de overheid. Ongeveer achtentwintig of negentwintig dagen later kwamen de taliban een tweede keer en ze zeiden dat het de laatste kans was om te stoppen met het werk voor de overheid. Vier of vijf dagen later ging u naar een verlovingsfeest in Asmar. Drie dagen na het tweede bezoek van de taliban kwamen ze terug naar uw winkel, maar u was er niet. Vervolgens zijn ze naar uw huis gegaan en ze bedreigden en sloegen uw vader met de boodschap dat u zich moest melden bij hun rechtbank. Uw vader bracht u hiervan op de hoogte en de ochtend hierop volgend keerde u terug naar huis. U bleef hierna nog twee dagen thuis ondergedoken.

Uit uw verklaringen blijkt dat u 21 maart 2021 uit Afghanistan bent gevlucht. U reisde vervolgens via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Bulgarije, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië, Frankrijk naar België, waar u op 13 oktober 2021 toekwam. U diende op 14 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Na uw vertrek uit Afghanistan werd u verloofd aan uw nichtje terwijl u in Turkije was. Ook kwamen de taliban tien dagen na uw vertrek en vijf dagen na de machtsovername van de taliban langs bij uw vader om te vragen waar u bent en waarom u zich niet gemeld heeft bij hun rechtbank. Daarnaast kwamen de broers van [M.] ongeveer twee keer langs om te vragen naar u en te vragen naar uw jongere zus om haar uit te huwelijken aan een zoon uit hun familie, maar uw vader weigert dit.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw taskara, een kopie van de taskara's van uw familie, een kopie van documenten met betrekking tot het werk van uw vader als leerkracht, een kopie van uw contract voor de herstelling van de uniformen voor de overheid en een kopie van een brief van de dorpsouderen met betrekking tot de redenen van uw vertrek uit Afghanistan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban en de broers van [M.].

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier merkt het CGVS op dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat de manier waarop u omging met de problemen bizar te noemen is. Zo besliste u na de eerste bedreiging uw werkzaamheden gewoon verder te zetten voor de overheid ondanks de waarschuwing van de taliban (CGVS, p. 9). U wou niet stoppen omwille van de vele voordelen die verbonden waren aan het werk en de boete bij contractbreuk die u zou moeten betalen als u stopte met uw werk (CGVS, p. 9, 16, 18). Echter is het vreemd dat u het risico neemt op vervolging door de taliban

omwille van deze voordelen. U was zelfs bewust van de aanwezigheid van de taliban wat het nog opmerkelijker maakt dat u de bedreigingen zo licht opvatte (CGVS, p. 8). Ook na de tweede keer stelt u zich niet zo veel vragen en lichtte u zelfs de overheid niet meer in aangezien u wachtte op hun vorige voorstel (CGVS, p. 17). Dit is zeer merkwaardig aangezien u zelf zei dat u wist dat de taliban ernstig zou optreden als ze na twee waarschuwingen terug komen (CGVS, p. 10, 16). Ook uw afwachtende houding ten opzichte van de hulp van de overheid is onaannemelijk aangezien jullie hier al eerder over hadden gesproken en uw werk blijkbaar van groot belang was voor hen aangezien u de beste en enige naaier in de buurt was (CGVS, p. 9-10, 15, 17). De overheid was zelfs bereid u een winkel te voorzien op een andere locatie als u echt een probleem zou krijgen (CGVS, p. 17). Het is zeer vreemd dat u niet meer vraagt naar deze opportuniteit na de tweede bedreiging van de taliban aangezien uit uw verklaringen duidelijk bleek dat de overheid u wou helpen en u het alleen moest aangeven (CGVS, p. 9, 17). Deze vaststellingen plaatsen vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarenboven kwam u gewoon terug naar huis na het bezoek van de taliban bij u thuis terwijl uw vader u al op de hoogte bracht toen u nog in [A.] was (CGVS, p. 10, 17). U zou dit gedaan hebben om te gaan kijken of alles in orde was met uw vader (CGVS, p. 10, 17). Ook bleef u hierna nog twee dagen thuis (CGVS, p. 10, 17-18). Het is eerder onaannemelijk dat u het risico nam om nog naar huis te komen terwijl u al op een veiligere plek was en vervolgens ook nog twee dagen thuis bleef met het risico dat de taliban u daar opnieuw zouden komen zoeken.

Vervolgens bleek ook dat u gedurende uw persoonlijk onderhoud geen coherente verklaringen wist af te leggen over het tijdsverloop van de door u aangehaalde problemen. U verklaarde namelijk eerst dat vier of vijf dagen na het tweede bezoek naar het verloofsfeest te zijn geweest en wat later verklaarde u dat de taliban drie dagen na het tweede bezoek naar uw huis kwamen (CGVS, p. 10, 11). Meer nog, u verklaarde dat het eerste bezoek van de taliban drie maanden voor uw vertrek uit Afghanistan was, maar het tweede bezoek was al achtentwintig tot negentwintig dagen na het eerste bezoek en vervolgens zouden ze drie, vier of vijf dagen later naar uw huis zijn gekomen (CGVS, p. 10). U bleef dan ook nog twee dagen thuis, maar dit samengeteld is beduidend minder dan de drie maanden die u verklaarde (CGVS, p. 10). Er rijzen dan ook tal van vraagtekens bij het verloop en bijgevolg ook de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen.

Ook over de problemen na uw vertrek uit Afghanistan legt u eerder vage en incoherente verklaringen neer. De taliban zouden na uw vertrek nog twee keer naar u zijn komen vragen (CGVS, p. 12). De eerste keer zei uw vader reeds dat u weggevlucht was uit Afghanistan, maar toch kwamen ze nog een tweede keer langs om net exact dezelfde vraag te stellen (CGVS, p. 12). Het is vreemd dat de taliban nog een tweede keer langskwamen bij u thuis terwijl ze al op de hoogte waren van uw vertrek. Daarentegen verklaarde u dan wel dat uw vader de zondag voor uw persoonlijk onderhoud zei dat de taliban nog steeds langskwamen terwijl volgens u het laatste bezoek dateerde van een maand na de machtsovername (CGVS, p. 7, 11). Het is vreemd dat uw vader dit zo zou zeggen als het al ruime periode geleden is dat de taliban langskwamen.

Tevens haalde u aan dat u een geheime relatie had met [M.] en na de ontdekking hiervan problemen kreeg met haar broers. Echter wist u ook hier het CGVS niet te overtuigen. U gaf namelijk eerder oppervlakkige verklaringen over uw relatie. Zo werd u verliefd op haar omwille van haar schoonheid en sprak u enkel over algemene onderwerpen met haar zoals school, koken en gezondheid (CGVS, p. 21). Wanneer u gevraagd wordt om haar karakter te omschrijven komt u niet verder dan dat ze een heel lief en respecterend meisje was, altijd goedgezend was en u nooit vroeg om haar belwaarde op te laden (CGVS, p. 21). Het is weinig aannemelijk dat u na een relatie van één jaar en half waarbij jullie bijna elke avond belden niet meer kan vertellen over haar en jullie gesprekken (CGVS, p. 22). Bovendien wekt het verbazing dat jullie in de moeilijke en risicovolle context van een geheime relatie waarin jullie zich bevonden slechts dergelijke luchtige en oppervlakkig aandoende gesprekken zouden gehad hebben. (CGVS, p. 20-22).

Ook is het opmerkelijk dat u na de ontdekking van jullie relatie helemaal geen informatie meer heeft over [M.] en hoe het met haar gaat terwijl u nog vier maanden in Afghanistan hebt verbleven (CGVS, p. 20). Er kan verwacht worden van iemand die al één jaar en half een relatie heeft met een vrouw, waarmee hij zelfs trouwplannen had, dat er meer moeite wordt gedaan om enige informatie te verwerven over hoe het met haar gaat (CGVS, p. 11, 20-21). Uw compleet gebrek aan interesse stelt de geloofwaardigheid van jullie relatie dan ook verder in vraag aangezien u geen oprechte inspanning hebt geleverd om informatie in te winnen over het lot van uw liefdespartner waar u voordien wel meerdere risico's voor nam (CGVS, p. 20).

Ook de wijze waarop u nadenkt over uw toekomst met [M.] is merkwaardig. U was er namelijk van op de hoogte dat u in Afghanistan zelf uw partner niet kan kiezen, maar toch nam u het risico om een geheime relatie te beginnen (CGVS, p. 21-22). Daarnaast dachten jullie erover na om te trouwen en u wou zelfs uw familie inlichten over een aanzoek (CGVS, p. 21-22). Het is echter vreemd dat u al één jaar en half in het geheim een relatie had met haar en niet eerder een aanzoek hebt geregeld als een huwelijk uw wens was.

Dat jullie beiden overigens dergelijke risico's zouden nemen in een Afghaanse rurale samenleving - waar de familie-eer heel belangrijk is en gewoon al het contact van een vrouw met een man die niet tot de familie behoort als een misdrijf kan worden beschouwd en zeer ernstig wordt bestraft (tot de dood toe) zoals uit de toevoegde informatie blijkt - kan niet worden aangenomen. Dergelijke voorstelling van uw nauw en veelvuldig telefonisch contact met uw buurmeisje midden in de nacht zijn dan ook veeleer onwaarschijnlijk in de Afghaanse context (CGVS, p. 22). Bijgevolg konden de uit-het-relaasvoortvloeiende vervolgingsfeiten evenmin als aannemelijk worden beschouwd.

Daarenboven zijn er nog enkele bijkomende vaststellingen die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder onderuithalen. Zo kent de uiting van de vervolgingsfeiten een zeer vreemd verloop. U zou twee keer bedreigd zijn door de broers waarbij de tweede keer zelfs de dorpsouderen tussenkwamen (CGVS, p. 19). Deze stelden een jirga voor, maar deze kon vreemd genoeg niet meer doorgaan in de drie maanden voor uw vertrek (CGVS, p. 19). Het is ook zeer opvallend dat na dit voorstel van de dorpsouderen de broers van [M.] u deze volledige periode gerust lieten (CGVS, p. 19). Er kan namelijk verwacht worden dat er zich nog bedreigingen of dergelijke zaken hebben gesteld of er aangemaand werd om de jirga sneller te organiseren indien de familie echt op (eer)wraak belust was.

Daarnaast is het weinig aannemelijk dat uw familie geen gevolgen geeft aan het bekend worden van uw geheime relatie terwijl ze dit volgens u ook niet tolereerden (CGVS, p. 20). Meer nog, uw familie regelde zelfs nog een verloving met uw nichtje (CGVS, p. 5, 21-22). Tevens bleef u na de ontdekking van de relatie ook gewoon thuis wonen en zette u uw werkzaamheden in uw winkel verder alsof er niks gebeurd was (CGVS, p. 9-10). Er dient opgemerkt te worden dat het zeer merkwaardig is dat uw ouders ondanks hun afkeuring niet strenger optraden en dat de impact van de ontdekking van uw verboden relatie op uw leven zo beperkt leek te blijven.

Tot slot stelde het CGVS vast dat u ook over de problemen na uw vertrek met betrekking tot de broers van [M.] en het bijhorende tijdsverloop inconsistente verklaringen aflegde. U gaf tot driemaal een andere tijdsindicatie voor het moment waarop de broers van [M.] uw vader bedreigden. Zo stelde u eerst dat haar broers de eerste keer langskwamen een maand na de machtsovername en de tweede keer een maand voor uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 11). Maar iets verder in het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat ze twee maanden na uw vertrek kwamen wat totaal niet overeenstemt met uw eerdere verklaring (CGVS, p. 19). Wat later zei u dan plots dat ze twee maanden na de machtsovername kwamen (CGVS, p. 22). Het is wel zeer merkwaardig dat u hieromtrent tot drie maal toe veranderde van verklaring en dergelijke tegenstrijdigheden dragen niet bij aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Al deze elementen samen leiden dan ook tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een

fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEDA registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief

waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat bijgevolg na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een

situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden

van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Sharif_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. U haalde louter aan dat u ook beschuldigd zou worden omdat u in Europa heeft geleefd (CGVS, p. 12). Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht echter geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door u neergelegde documenten, namelijk een kopie van uw taskara, een kopie van de taskara's van uw familie, een kopie van documenten met betrekking tot het werk van uw vader als leerkracht, een kopie van uw contract voor de herstelling van de uniformen voor de overheid en een kopie van een brief van de dorpsouderen met betrekking tot de redenen van uw vertrek uit Afghanistan, kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uw taskara en de taskara's van uw familie tonen louter uw en hun identiteit aan en hebben verder geen meerwaarde voor uw asielrelaas. Ook de documenten met betrekking tot het werk van uw vader als leerkracht hebben hier geen meerwaarde aangezien deze enkel aantonen dat uw vader zou werken als leerkracht. U koppelde hieraan echter zelf geen concrete problemen die betrekking hebben op u. Verder toont de kopie van uw contract voor de herstelling van de uniformen voor de overheid louter aan dat u mogelijk een contract had met de overheid, maar dit verandert bovenstaande niet aangezien u hieraan geen geloofwaardige vervolgingsfeiten kon koppelen. Tevens kan de kopie van de brief van de dorpsouderen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Aan documenten kan immers slechts bewijswaarde worden toegeschreven indien ze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen wat hier geenszins het geval is gebleken. Bovendien kan een dergelijke brief op eenvoudige wijze gefabriceerd worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 10 januari 2024 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments”, 4 november 2022;
- EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, januari 2023;
- EUAA, “Afghanistan Security Situation”, augustus 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus , januari 2022;
- EASO, “Afghanistan Country Focus”, januari 2022;
- EASO, “Afghanistan Country Focus”, december 2023;
- EUAA, “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”, augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”, augustus 2020;
- EUAA, “Afghanistan: Targeting of individuals”, augustus 2022;
- UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”, juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023.

Verzoeker heeft op 15 januari 2024 een aanvullende nota overgemaakt waarbij hij een kopie van een certificaat van de dorpsouderen, met vertaling, en een medisch attest, zonder vertaling, heeft gevoegd.

3. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter

doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: de Vluchtelingenconventie) en van de artikelen 48/3, 48/4 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet. Hij houdt tevens voor dat een manifeste appreciatiefout werd gemaakt.

Het artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet dat verzoeker geschonden acht bepaalt dat verweerder een verzoek om internationale bescherming op individuele, objectieve en onpartijdige wijze dient te beoordelen en dat hij hierbij rekening dient te houden met een aantal, in deze wetsbepaling opgesomde, elementen. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verweerder, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, een grondige en volledige analyse heeft doorgevoerd van de door hem verstrekte inlichtingen en dat hij rekening heeft gehouden met de elementen die eigen zijn aan verzoeker. Het gegeven dat verzoeker het niet eens is met de analyse die verweerder maakte impliceert niet dat voormelde wetsbepaling werd miskend.

Verzoeker stelt daarnaast in wezen dat verweerder niet op grond van een correcte feitenvinding tot het besluit kwam dat hem geen internationale beschermingsstatus kan worden toegekend.

4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker houdt in eerste instantie voor dat verweerder onterecht besloot dat hij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Artikel 1.A.2 van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

*“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:
[...]*

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.”

In casu heeft verweerder vastgesteld dat verklaringen die verzoeker, met het oog op het verwerven van een internationale beschermingsstatus, aflegde ongeloofwaardig zijn en de door hem aangebrachte stukken niet toelaten anders te oordelen.

Verzoeker stelt dat hij in Afghanistan gevaar loopt omdat hij uniformen versterkte voor militairen en omdat hij een relatie onderhield met een meisje in zijn dorp.

De Raad dient te duiden dat verweerder uitvoerig heeft uiteengezet waarom hij oordeelde dat verzoeker niet aannemelijk maakte dat hij, omdat hij uniformen versterkte voor militairen, zou worden vervolgd door

de taliban. Verweerder heeft hierbij duidelijk aangegeven welke discrepanties hij vaststelde in verzoekers relaas en waarom hij bepaalde onderdelen van dit relaas als niet aannemelijk beschouwde. Deze uiteenzetting kan niet worden afgedaan als kort en subjectief. Aangezien verzoeker vier bladzijden aan grieven ontwikkelde inzake verweerdere overwegingen kan hij tevens bezwaarlijk voorhouden dat hij onvoldoende kennis had van de motieven die aan de basis liggen van verweerdere standpunt en dat de motivering van de bestreden beslissing onvoldoende zou zijn.

Verweerder heeft duidelijk onderzocht of verzoeker aannemelijk maakte of hij, omdat hij ook naaiwerk uitvoerde voor de militairen, door de taliban werd gevisieerd en heeft, op goede gronden, aangegeven dat niet blijkt dat dit het geval is.

Verweerder heeft in eerste instantie overwogen dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat hij werd bedreigd door de taliban, omdat de manier waarop hij omging met de voorgehouden bedreigingen niet plausibel is. Verweerder heeft aangegeven dat indien verzoeker werkelijk werd bedreigd door de taliban er kon worden verwacht dat hij geen afwachtende houding zou aannemen en zou hebben aangedrongen op bescherming of dat hij niet langer, om louter financiële redenen, een risico zou nemen.

Verzoeker stelt dat hij verklaarde de commandant voor wie hij werkte in kennis te hebben gesteld van de bedreigingen die hij vanwege de taliban ontving. Deze verklaring is evenwel niet onderbouwd met stukken en verzoeker weerlegt hoe dan ook de vaststelling niet dat hij na een voorgehouden tweede bedreiging geen nieuwe initiatieven nam. Van iemand die effectief ernstig wordt bedreigd mag nochtans worden aangenomen dat hij hulp inroept of maatregelen neemt.

Verzoeker betoogt ook dat hij, ondanks het feit dat hij werd bedreigd door de taliban, zijn activiteit initieel toch verderzette omdat hij geen ander werk had en hij het geld nodig had. Uit zijn verklaringen blijkt echter dat hij ook een inkomen kon verwerven door het uitvoeren van naaiwerk voor gewone burgers en dat hij de enige in de regio was tot wie men zich kon wenden voor dit werk (gehoorverslag CGVS blz. 13). Zijn inkomen zou, indien zijn verklaringen correct zijn, dan ook niet in het gedrang komen indien hij niet langer uniformen voor militairen zou verstellen. Verzoeker voert aan dat hij een contract afsloot met de overheid om uniformen te maken voor militairen en dat hij een boete zou dienen te betalen indien hij dit contract niet naleefde. Aangezien het contract dat verzoeker heeft aangebracht voorziet in een boete van 50.000 Afghani bij contractbreuk en verzoeker stelde dat hij soms 5000 Afghani per dag verdiende kan hij bezwaarlijk voorhouden dat hij om financiële redenen niet bij machte was om dit contract voortijdig te beëindigen. Verzoekers verklaring dat de boete 300.000 Afghani bedroeg (gehoorverslag CGVS blz. 18) is daarenboven niet in overeenstemming met de inhoud van het door hem aangebrachte stuk. Dit impliceert dat verzoeker tijdens het gehoor niet de waarheid heeft verteld of dat hij om een verklaring te staven gebruik maakte van een vals stuk. Indien het contract dat verzoeker voorlegde een vervalsing is dan is er uiteraard geen bewijs voor zijn bewering dat hij een contract met boetebeding afsloot en blijft zijn verklaring dat hij voor de overheid werkte en omwille van een mogelijke boete initieel verplicht was verder te werken ongestaafd. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij stelt dat verweerder had moeten in aanmerking nemen dat *“financiële eisen [hem] dwongen om zijn werk verder te zetten.”*

Verweerder heeft ook terecht aangegeven dat het onredelijk is dat verzoeker na een voorgehouden derde bedreiging door de taliban – waarbij de aan hem gerichte bedreiging, in zijn afwezigheid, werd meegedeeld aan zijn vader – gewoon naar huis terugkeerde. Verzoekers toelichting dat hij slechts voor een korte periode naar huis terugkeerde en dat hij ondergedoken leefde wijzigt hieraan niets.

Verzoekers betoog omtrent de details die hij heeft verstrekt omtrent de bezoeken van de taliban laat de Raad niet toe te oordelen dat hij werkelijk enige bedreiging vanwege de taliban ontving. Enig bewijs ligt immers niet voor en verzoeker kan verklaren wat hij wil omtrent situaties waarvan niet blijkt dat ze zich hebben voorgedaan.

Verzoeker betwist verder niet dat hij geen coherente verklaringen aflegde omtrent de tijdstippen waarop hij zou zijn bedreigd. Hij probeert wel te verantwoorden waarom hij zichzelf tegensprak. Zijn argument dat hij niet hoog is opgeleid kan echter niet overtuigen. Van een vreemdeling die beweert dat hij een eigen handelszaak had, wat impliceert dat hij zaken zelf diende te plannen, mag worden aangenomen dat hij gebeurtenissen duidelijk in de tijd kan weergeven. Dit geldt zeker wanneer het gebeurtenissen zijn die een grote impact hebben en die, volgens verzoeker, mee aanleiding gaven tot zijn vertrek uit Afghanistan. Verzoekers bewering dat hij de tijd tussen de verschillende voorgehouden bedreigingen door de taliban slechts heeft geschat en hij niet tot op de dag nauwkeurig alles kan weergeven, vormt geen deugdelijke

uitleg voor het feit dat een optelsom van de termijnen die volgens hem verstreken tussen de verschillende bedreigingen en zijn vertrek iets meer dan een maand bedraagt, terwijl hij anderzijds stelde drie maanden na de eerste bedreiging uit Afghanistan te zijn vertrokken.

Verzoeker stelt dat hij ook geenszins vage en inconsistente verklaringen aflegde omtrent de bezoeken die de leden van de taliban, na zijn vertrek, aan zijn familie brachten. Een eenvoudige lezing van het gehoorverslag leert dat verzoeker het tweede bezoek dat de taliban aan zijn familie brachten na zijn vertrek een maand voor het gehoor, dat op 16 maart 2023 plaatsvond, situeerde en dat hij vervolgens stelde dat de taliban een tweede keer langskwamen vijf dagen na hun machtsovername en dus in augustus 2021. Dergelijke uiteenlopende verklaringen omtrent belangrijke gebeurtenissen kunnen niet als duidelijk en consistent worden beschouwd.

Daar verweerder duidelijk heeft aangegeven dat niet blijkt dat verzoeker door de taliban zou worden geïdoleerd, omdat hij ook kleding verstelde voor militairen, kan hij niet worden gevolgd in zijn stelling dat verweerder in gebreke bleef te analyseren of hij een reëel risico op vervolging loopt. De Raad merkt hierbij nog op dat verzoeker aangaf voor iedereen kleding te verstelen of naaiwerk uit te voeren, voor militairen, maar ook voor burgers, van wie sommigen deel uitmaakten van of sympathiseerden met de taliban. Verzoeker, die aangaf in een door de taliban gecontroleerd gebied te wonen (gehoorverslag CGVS blz. 8), antwoordde tijdens het gehoor immers positief op de vraag of ook leden van de taliban een beroep op hem deden om kleding te laten maken of verstelen (gehoorverslag CGVS blz. 13). Uit zijn beroepsactiviteit of de wijze waarop hij deze activiteit uitoefende – hij poogde, gelet op zijn toelichting, een zo groot mogelijk inkomen te verwerven – kan bijgevolg niet zonder meer worden afgeleid dat hem een bepaalde politieke overtuiging zou kunnen worden toegewezen.

Verzoeker benadrukt dat hij documenten aanbracht en meent dat deze niet deugdelijk zijn geanalyseerd. Niets is evenwel minder waar. Verweerder heeft al de voorgelegde documenten bij zijn besluitvorming betrokken en uiteengezet waarom ze zijn standpunt niet kunnen wijzigen. Hij heeft toegelicht dat kopieën van taskara's enkel nuttig zijn om de identiteit van personen vast te stellen en geen meerwaarde hebben voor het asielrelaas. Inzake de documenten die werden aangebracht om aan te tonen dat verzoekers vader werkte als leerkracht, heeft verweerder uiteengezet dat hieruit niet blijkt dat verzoeker zelf problemen had. Verweerder gaf tevens aan dat een kopie van een contract met de overheid omtrent het herstellen van uniformen op zich niet toelaat te concluderen dat er hieraan gekoppelde vervolgingsfeiten bestaan. Verweerder heeft voorts aangegeven dat aan de aangebrachte kopie van de brief van de dorpsouderen geen bewijswaarde kan worden toegekend omdat deze op eenvoudige wijze kan worden gefabriceerd. Verzoekers theoretische beschouwingen omtrent de beoordeling van documenten laat de Raad niet toe te besluiten dat verweerdere appreciatie van deze stukken onvolledig of niet deugdelijk is.

Aan de kopie van een nieuwe brief van de dorpsouderen, die verzoeker bij zijn aanvullende nota voegt en waarin wordt aangegeven dat verzoekers vader in zijn plaats werd opgepakt, vervolgd en vervolgens vrijgesteld, kan evenmin enige bewijswaarde worden toegekend, omdat deze evenzeer eenvoudig kan worden gefabriceerd. Het daarnaast aangevoerde medische attest is niet vertaald en dient dus, gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, niet in overweging te worden genomen. Bovendien moet worden opgemerkt dat, in zoverre het de bedoeling van verzoeker is om aan de hand van dit medisch attest zijn verklaring dat zijn vader in zijn plaats werd opgepakt en mishandeld door de taliban te onderbouwen, ter terechtzitting niet aannemelijk werd gemaakt dat er in dit attest dergelijke vaststellingen zijn opgenomen.

Verzoeker heeft ook aangegeven vervolging te vrezen omdat hij een geheime relatie had met een meisje. Verweerder heeft evenwel duidelijk uiteengezet dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker en een meisje, in de Afghaanse rurale samenleving – waar de familie-eer heel belangrijk is en gewoon al het contact met een man die niet tot de familie behoort als een misdrijf kan worden beschouwd en zeer ernstig wordt bestraft –, het risico zouden hebben genomen om een relatie aan te gaan. Verweerder heeft er tevens op gewezen dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegde omtrent de bedreigingen die er zouden zijn geweest door familieleden van het betrokken meisje. De Raad merkt op dat dit een vaststelling is waarvan verzoeker de correctheid niet weerlegt. Verweerder stelde ook op goede gronden dat indien verzoeker werkelijk een relatie zou hebben gehad met een meisje, met wie hij beweerde trouwplannen te hebben, er mocht worden verwacht dat hij zou hebben gepoogd om te vernemen hoe het met haar ging na zijn vertrek en dat verzoeker op dit punt in gebreke bleef. Verzoeker toont door te stellen dat hij veel heeft verteld en dat hij verweerdere appreciatie van zijn relaas streng vindt niet aan dat deze op grond van een incorrecte feitenvinding of op onredelijke wijze tot zijn besluit is gekomen dat niet blijkt dat hij wordt vervolgd.

De beschouwingen van verzoeker leiden niet tot de conclusie dat hij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt.

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

In wat kan worden beschouwd als een tweede onderdeel van zijn middel houdt verzoeker voor dat verweerder op incorrecte gronden of op onredelijke wijze tot het besluit kwam dat hem de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden toegekend.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Verzoeker houdt voor dat hij het slachtoffer dreigt te worden van ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet en dit gelet op de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Hij licht deze situatie uitgebreid toe.

Dat de socio-economische situatie in Afghanistan na de machtsovername door de taliban, in augustus 2021, nog verder is verslechterd, wordt niet betwist.

De kernvraag is evenwel of de huidige algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend ('predominantly') wordt veroorzaakt door gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheids-middelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen, waardoor de voormelde situatie in Afghanistan niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan de Raad niet oordelen dat verweerder verkeerdelijk concludeerde dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren.

De huidige socio-economische situatie in Afghanistan is overduidelijk het gevolg van een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdiseerd of dat hij behoort tot een groep van geïdiseerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de Taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Bij gebrek aan een actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet en een element van opzettelijkheid, blijkt dat in casu geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet en dat de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan bijgevolg geen aanleiding kan geven tot het toekennen van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat de precare humanitaire situatie in Afghanistan voornamelijk is te wijten aan het handelen van de Taliban kan niet worden bijgetreden.

Daarenboven moet worden aangegeven dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij een sociaal netwerk heeft in Afghanistan en niet blijkt dat zijn familie onbemiddeld is.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet.

Betreffende zijn betoog dat hij in Afghanistan een reëel risico loopt op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet, moet worden opgemerkt dat verzoeker aangaf afkomstig te zijn uit de provincie Kunar en dat uit de informatie waarover de Raad beschikt weliswaar blijkt dat er in deze provincie nog sprake is van willekeurig geweld, doch dat dit geweld actueel geen hoog niveau bereikt (cf. EUAA Country guidance: Afghanistan January 2023, blz. 34). Bovendien wordt een aanzienlijk deel van de burgerdoden in deze provincie beschouwd als het gevolg van veiligheidsincidenten van gerichte aard. Er kan dus niet worden geoordeeld dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een bedreiging van zijn leven of persoon. Verzoekers verwijzing naar oudere verslaggeving wijzigt hier niets aan. Hij maakt ook niet aannemelijk dat er gegevens eigen aan zijn persoon zijn die toelaten te besluiten dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Waar verzoeker in twijfel lijkt te willen trekken of er voldoende informatie is om een standpunt te kunnen innemen kan het volstaan te duiden dat uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat er nog steeds informatie omtrent de situatie Afghanistan doorstroomt die toelaat de vereiste analyses te maken omtrent de veiligheidssituatie in de verschillende regio's in dat land.

Verzoekers uiteenzetting laat niet toe te concluderen dat hem op grond van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet de subsidiaire beschermingsstatus had dienen te worden toegekend.

Verzoeker kan ook niet worden gevolgd in zijn betoog dat moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet ingevolge de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan. De algemene veiligheidssituatie waarnaar verzoeker verwijst, laat, op zich, immers niet toe te oordelen dat hij persoonlijk een reëel risico loopt om te worden gefolterd of te worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen.

Aangezien verzoekers betoog inzake zijn problemen omwille van zijn beroepsactiviteit en zijn relatie met een meisje uit zijn dorp niet geloofwaardig is, kan op grond van dit relaas ook niet worden geoordeeld dat hij een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt.

De Raad kan enkel vaststellen dat niet blijkt dat verzoeker nood heeft aan de subsidiaire beschermingsstatus, zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Daar niet blijkt dat verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, kan hij niet dienstig verwijzen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om te stellen dat er een duidelijke aanwijzing is dat zijn vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is.

Gezien het voorgaande kan niet worden besloten dat verweerder de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet heeft geschonden door te oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een internationale beschermingsstatus .

Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven.

Er is geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen.

Er kan niet worden besloten dat de determinerende motieven van de bestreden beslissing voortvloeien uit een manifeste appreciatiefout en dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, heeft of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK